

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

III. ÚS 289/04-25

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 1. decembra 2004 v senáte zloženom z predsedu Eduarda Bárányu a zo sudcov Juraja Babjaka a Ľubomíra Dobríka prerokoval sťažnosť Mgr. Rastislava Timka, bytom L., zastúpeného advokátkou JUDr. E. O., Advokátska kancelária, L., vo veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu Košice – okolie v konaní vedenom pod sp. zn. 16 C 449/96 a takto

r o z h o d o l :

1. Základné právo Mgr. Rastislava Timka na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu Košice – okolie v konaní vedenom pod sp. zn. 16 C 449/96 p o r u š e n é b o l o .

2. Okresnému súdu Košice – okolie v konaní vedenom pod sp. zn. 16 C 449/96 p r i k a z u j e konať bez zbytočných prietáhov.

3. Mgr. Rastislavovi Timkovi p r i z n á v a primerané finančné zadosťučinenie vo výške 10 000 Sk (slovom desaťtisíc slovenských korún), ktoré mu je Okresný súd Košice – okolie p o v i n n ý zaplatiť do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

4. Okresný súd Košice – okolie je p o v i n n ý uhradiť trovy právneho zastúpenia Mgr. Rastislava Timka na účet advokátky JUDr. E. O., Advokátska kancelária, L., vo výške 14 010 Sk (slovom štrnásťtisícdesať slovenských korún) do 15 dní od právoplatnosti tohto nálezu.

5. Sťažnosti Mgr. Rastislava Timka vo zvyšnej časti n e v y h o v u j e .

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 26. júla 2004 doručená sťažnosť Mgr. Rastislava Timka, bytom L. (ďalej len „sťažovateľ“), zastúpeného advokátkou JUDr. E. O., Advokátska kancelária, L., vo veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) postupom Okresného súdu Košice – okolie (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 16 C 449/96 o návrhu sťažovateľa proti odporkyni K. T. na vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov. Sťažnosť bola doplnená podaním doručeným ústavnému súdu 26. júla 2004.

Sťažovateľ vo svojej sťažnosti uviedol, že je účastníkom konania, ktoré je vedené na okresnom súde pod sp. zn. 16 C 449/96 o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov. Uvádza úkony, ktoré v konaní vykonal, pričom poukazuje na to, že bol aj právne zastúpený. Z nekonania okresného súdu vzniká sťažovateľovi finančná strata. Sťažnosť bola doplnená podaním právnej zástupkyne sťažovateľa, v ktorom označila porušené základné práva sťažovateľa a špecifikovala aj výšku primeraného finančného zadosťučinenia. V doplnení sťažnosti sa poukazuje na to, že v konaní dochádza k zjavným prietahom.

Porušenie základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy vidí sťažovateľ v tom, že konanie začaté v roku 1996 do dnešného dňa nie je právoplatne skočené, čo vyvoláva u sťažovateľa stav právnej neistoty.

Sťažovateľ považuje za primerané, aby mu v tejto veci bolo priznané primerané finančné zadost'učinenie vo výške 40 520 Sk. Domnieva sa, že doba, ktorá uplynula od podania návrhu až dosiaľ, je neprimerane dlhá a ničím neospravedlniteľná. Počas tejto doby žije sťažovateľ v stave právnej neistoty. Sťažovateľ v dôsledku toho nemôže nakladať so svojimi vecami.

Sťažovateľ v sťažnosti doručenej ústavnému súdu navrhuje, aby ústavný súd takto rozhodol:

„Na základe podanej sťažnosti žiadam, aby Ústavný súd SR prikázal Okresnému súdu Košice – okolie vo veci vedenej pod sp. zn. 16 C 449/1996 konať a rozhodnúť o zrušení a vysporiadaní BSM v zmysle príslušných predpisov, podaných návrhov a vykonaného dokazovania.“

Na základe výzvy ústavného súdu sa k sťažnosti vyjadril predseda okresného súdu podaním z 9. novembra 2004. V tomto podaní uvádza prehľad vykonaných úkonov zo strany okresného súdu. Poukazuje na to, že v dôsledku urážlivého správania sťažovateľa došlo k zmene zákonného sudcu z dôvodu zaujatosti a v súčasnosti vec prejednáva už tretia zákonná sudkyňa.

Predseda okresného súdu uviedol v podaní z 9. novembra 2004 v súlade s ustanovením § 30 ods. 2 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“), že netrvá na ústnom pojednávaní a súhlasí s upustením od neho.

Právna zástupkyňa sťažovateľa podaním z 23. novembra 2004 uviedla, že netrvá na ústnom pojednávaní.

Uznesením ústavného súdu č. k. III. ÚS 289/04-11 z 29. septembra 2004 bola sťažnosť prijatá na ďalšie konanie.

II.

Podľa čl. 48 ods. 2 ústavy každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prietáhov a v jeho prítomnosti a aby sa mohol vyjadriť ku všetkým vykonávaným dôkazom. Verejnosť možno vylúčiť len v prípadoch ustanovených zákonom.

Účelom práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov je odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia štátneho orgánu. Samotným prerokovaním veci na štátnom orgáne sa právna neistota osoby v zásade neodstráni. Až právoplatným rozhodnutím sa vytvára právna istota. Preto pre splnenie ústavného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy nestačí, aby štátny orgán vec prerokoval (II. ÚS 26/95).

Účelom priznania práva podať sťažnosť na prietahy v konaní je poskytnutie príležitosti súdu, aby sám odstránil protiprávny stav zapríčinený porušením práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov (II. ÚS 26/95).

Judikatúra ústavného súdu sa ustálila v tom, že otázka, či v konkrétnom prípade bolo alebo nebolo porušené právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov, sa skúma vždy s ohľadom na konkrétne okolnosti každého jednotlivého prípadu, a to najmä podľa týchto troch základných kritérií: zložitosť veci, správanie účastníkov a postup súdu (II. ÚS 79/97, I. ÚS 70/98).

Pokiaľ ide o prvé kritérium „zložitosť veci“, ústavný súd bral do úvahy aj v predmetnom prípade skutkový stav veci a platnú právnu úpravu (II. ÚS 26/95, I. ÚS 92/97) relevantnú pre rozhodnutie, ako aj právnu povahu (charakter) veci, pričom na základe týchto hľadísk predmetné konanie o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov je zložité s ohľadom na rozsiahle dokazovanie.

Pri kritériu „správanie sťažovateľa“ v preskúmvanej veci ústavný súd nezistil také skutočnosti, ktoré by nasvedčovali spôsobovaniu prietáhov zo strany sťažovateľa takými skutočnosťami, ako je neospravedlnená neúčast' na pojednávaniach. Avšak k určitému predĺženiu konania prispeli aj účastníci konania o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov z dôvodu častej zmeny právnych zástupcov.

Pokiaľ ide o tretie kritérium, a to „postup“ okresného súdu, je potrebné uviesť, že ústavný súd sa zaoberal nielen tvrdeniami sťažovateľa, resp. jeho právneho zástupcu. Ústavný súd sa zaoberal celkovým priebehom predmetného konania.

Zo spisu okresného súdu sp. zn. 16 C 449/96 ústavný súd zistil, že boli vykonané tieto úkony:

Dňa 30. augusta 1996 sa uskutočnilo pojednávanie (účastníci neboli prítomní). Na pojednávaní sa vyhlásilo uznesenie č. k. 16 C 523/95-43 z 30. augusta 1996 o zastavení konania o vydanie hnutelných vecí a na samostatné konanie sa vylúčilo konanie o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov vedené pod sp. zn. 16 C 449/96.

Dňa 25. februára 1997 sa uskutočnilo pojednávanie (navrhovateľ – sťažovateľ v konaní pred ústavným súdom – nebol prítomný, odporkyňa bola prítomná).

Dňa 28. mája 1997 bol určený termín pojednávania na 12. jún 1997.

Dňa 12. júna 1997 sa uskutočnilo pojednávanie (účastníci boli prítomní).

Dňa 16. júna 1997 došlo okresnému súdu podanie navrhovateľa, v ktorom navrhol vykonanie dôkazu.

Dňa 10. júla 1997 boli právni zástupcovia účastníkov konania urgovaní, aby zaslali listinné dôkazy.

Dňa 29. septembra 1997 boli právni zástupcovia navrhovateľa a odporkyne vyzvaní na doručenie listinných dôkazov.

Dňa 1. októbra 1997 bol okresnému súdu doručený od odporkyne list vlastníctva č. 390.

Dňa 3. októbra 1997 došlo okresnému súdu od navrhovateľa stavebné povolenie a kolaudačné rozhodnutie.

Dňa 9. marca 1998 navrhovateľ oznámil, že si zvolil novú právnu zástupkyňu.

Dňa 28. apríla 1998 bol určený termín pojednávania na 14. máj 1998.

Dňa 14. mája 1998 sa uskutočnilo pojednávanie (účastníci boli prítomní).

Dňa 28. mája 1998 sa uskutočnilo pojednávanie (účastníci boli prítomní).

Dňa 1. júna 1998 došlo okresnému súdu podanie, ktorým odporkyňa navrhla vykonanie dôkazov.

Dňa 3. júna 1998 sa uskutočnilo pojednávanie (účastníci neboli prítomní).

Dňa 22. júla 1998 bol určený termín pojednávania na 3. september 1998.

Dňa 31. augusta 1998 právna zástupkyňa navrhovateľa ospravedlnila svoju neúčast' na pojednávaní 3. septembra 1998.

Dňa 15. októbra 1998 sa uskutočnilo pojednávanie (účastníci boli prítomní).

Dňa 27. novembra 1998 okresný súd vydal uznesenie, ktorým určil povinnosť zaplatiť preddavok na trovy znaleckého dokazovania.

Dňa 7. decembra 1998 došlo okresnému súdu podanie navrhovateľa, ktorým navrhol uzavretie súdneho zmieru.

Dňa 31. decembra 1998 bol navrhovateľom zaplatený preddavok na trovy znaleckého dokazovania.

Dňa 9. februára 1999 bol odporkyňou zaplatený preddavok na trovy znaleckého dokazovania.

Dňa 21. januára 2000 okresný súd vydal uznesenie o nariadení znaleckého dokazovania z odboru stavebníctva.

Dňa 28. marca 2000 okresný súd urgoval u znalca vypracovanie znaleckého posudku.

Dňa 16. mája 2000 okresný súd opäť urgoval u znalca vypracovanie znaleckého posudku.

Dňa 22. mája 2000 došla okresnému odpoveď na urgenciu od znalca a znalec zároveň požiadal o zaslanie spisu.

Dňa 22. mája 2000 bol znalcovi zaslaný spis.

Dňa 6. júna 2000 bol okresnému súdu doručený znalecký posudok.

Dňa 7. júna 2000 okresný súd zaslal znalecký posudok právnym zástupcom účastníkov konania.

Dňa 28. júna 2000 okresný súd vydal uznesenie o určení odmeny znalca za vypracovanie znaleckého posudku.

Dňa 28. júna 2000 okresný súd urgoval právnych zástupcov navrhovateľa a odporkyne, aby sa vyjadrili k znaleckému posudku.

Dňa 4. júla 2000 došlo okresnému súdu vyjadrenie právnej zástupkyne odporkyne k znaleckému posudku.

Dňa 6. júla 2000 došlo okresnému súdu vyjadrenie právnej zástupkyne navrhovateľa k znaleckému posudku.

Dňa 18. augusta 2000 sa uskutočnilo pojednávanie (účastníci boli prítomní).

Dňa 12. septembra 2000 nahliadla do spisu právna zástupkyňa odporkyne a na založenie do spisu bol predložený doklad o zmene právneho zastúpenia. V spise sa nachádza úradný záznam, v ktorom je uvedené, že právna zástupkyňa odporkyne žiada o odročenie pojednávania určeného na 14. september 2000 za účelom uzavretia zmluvy. Pojednávanie určené na 14. september 2000 okresný súd odročil.

Dňa 23. októbra 2000 bol určený termín pojednávania na 21. november 2000.

Dňa 13. novembra 2000 došlo okresnému súdu podanie od právnej zástupkyne odporkyne, v ktorom sa uvádza, že k mimosúdnej dohode nedošlo.

Dňa 21. novembra 2000 sa uskutočnilo pojednávanie (účastníci boli prítomní).

Dňa 6. decembra 2000 došlo okresnému súdu podanie právnej zástupkyne navrhovateľa, ktorým sa špecifikoval zoznam vecí patriacich do bezpodielového spoluvlastníctva manželov.

Dňa 7. decembra 2000 okresný súd vyzval odporkyňu na vyjadrenie k podaniu navrhovateľa.

Dňa 28. decembra 2000 došlo okresnému súdu vyjadrenie právnej zástupkyne odporkyne.

Dňa 22. januára 2001 okresný súd vyzval právnu zástupkyňu navrhovateľa na vyjadrenie k podaniu odporkyne.

Dňa 21. februára 2001 vydal okresný súd poukaz na vrátenie zostatku zálohy zloženej na znalecké dokazovanie.

Dňa 23. februára 2001 bol určený termín pojednávania na 5. apríl 2001.

Dňa 5. apríla 2001 sa uskutočnilo pojednávanie (účastníci boli prítomní).

Dňa 21. mája 2001 okresný súd vyzval účastníkov na presnú špecifikáciu jednotlivých hnutel'ných vecí patriacich do bezpodielového spoluvlastníctva manželov.

Dňa 12. júna 2001 právna zástupkyňa navrhovateľa požiadala okresný súd o predĺženie lehoty na označenie hnutel'ných vecí.

Dňa 14. júna 2001 požiadala právna zástupkyňa odporkyne o predĺženie lehoty na označenie hnutel'ných vecí.

Dňa 12. júla 2001 došlo okresnému súdu podanie právnej zástupkyne navrhovateľa, ktorým označila hnutel'né veci patriace do bezpodielového spoluvlastníctva manželov.

Dňa 27. júla 2001 došlo okresnému súdu podanie právnej zástupkyne odporkyne, ktorým označila hnutel'né veci patriace do bezpodielového spoluvlastníctva manželov.

Dňa 30. júla 2001 okresný súd vyzval navrhovateľa na označenie dôkazov.

Dňa 7. augusta 2001 došlo okresnému súdu vyjadrenie odporkyne.

Dňa 7. augusta 2001 došlo okresnému súdu vyjadrenie navrhovateľa.

Dňa 22. augusta 2001 okresný súd vyzval navrhovateľa, aby špecifikoval skutočnosti, ktoré môžu potvrdiť svedkovia navrhnutí na výsluch.

Dňa 22. augusta 2001 došlo okresnému súdu vyjadrenie navrhovateľa.

Dňa 25. septembra 2001 bol určený termín pojednávania na 8. november 2001.

Dňa 5. novembra 2001 bol termín pojednávania určený na 8. november 2001 odročený z dôvodu školenia sudcov.

Dňa 12. novembra 2001 bol určený termín pojednávania na 15. január 2002.

Dňa 15. januára 2002 sa uskutočnilo pojednávanie (účastníci boli prítomní).

Dňa 23. januára 2002 došlo okresnému súdu podanie právnej zástupkyne odporkyne JUDr. P., v ktorom sa uvádza, že už nezastupuje odporkyňu.

Dňa 25. februára 2002 došlo okresnému súdu podanie navrhovateľa, v ktorom sa uvádza, že žiada o odročenie pojednávania z dôvodu zmeny právneho zástupcu.

Dňa 4. marca 2002 sa uskutočnilo pojednávanie (účastníci boli prítomní).

Dňa 7. augusta 2002 bol určený termín pojednávania na 24. október 2002.

Dňa 24. októbra 2002 sa uskutočnilo pojednávanie (účastníci boli prítomní).

Dňa 28. marca 2003 okresný súd vyzval navrhovateľa na upresnenie návrhu na vydanie predbežného opatrenia.

Dňa 22. augusta 2003 okresný súd vyzval štyri realitné kancelárie na oznámenie ceny, za ktorú by bolo možné predať nehnuteľnosť, ktorá je predmetom sporu.

Dňa 5. septembra 2003 došla odpoveď od Realitnej agentúry Ing. Bugata.

Dňa 5. októbra 2003 okresný súd urgovoal odpoveď na výzvu na uvedenie trhovej ceny.

Dňa 14. októbra 2003 došla okresnému súdu odpoveď od REALITAS, s. r. o.

Dňa 27. októbra 2003 bola Slovenská sporiteľňa, a. s., vyzvaná na doručenie výpisu z vkladnej knižky.

Dňa 27. októbra 2003 bol určený termín pojednávania na 15. január 2004.

Dňa 13. novembra 2003 došla okresnému súdu odpoveď realitnej kancelárie K. M., spol. s r. o.

Dňa 13. novembra 2003 došla okresnému súdu žiadosť Slovenskej sporiteľne, a. s., o predĺženie lehoty.

Dňa 3. decembra 2003 došla okresnému súdu odpoveď Slovenskej sporiteľne, a. s.

Dňa 12. decembra 2003 došlo okresnému súdu podanie navrhovateľa.

Dňa 14. januára 2004 zákonná sudkyňa JUDr. L. S. vyslovila svoju zaujatosť voči navrhovateľovi z dôvodu hrubo urážlivého podania navrhovateľa doručeného okresnému súdu 12. decembra 2003.

Dňa 14. januára 2004 bolo pojednávanie určené na 15. január 2004 odročené z dôvodu zaujatosti zákonnej sudkyne.

Dňa 12. januára 2004 okresný súd vyzval Slovenskú sporiteľňu, a. s., na špecifikáciu vecných nákladov súvisiacich s vybavením dožiadania okresného súdu.

Dňa 26. januára 2004 bol spis predložený Krajskému súdu v Košiciach (ďalej len „krajský súd“) na rozhodnutie o zaujatosti zákonnej sudkyne.

Dňa 30. januára 2004 krajský súd rozhodol uznesením č. k. 13 NcC 5/04-172 o tom, že zákonná sudkyňa JUDr. L. S. je vylúčená z pojednávania a rozhodovania veci.

Dňa 4. marca 2004 bol spis vrátený okresnému súdu.

Dňa 10. marca 2004 bol spis pridelený na vybavenie zákonnej sudkyňi JUDr. D. M.

Dňa 11. júna 2004 okresný súd vyzval účastníkov, aby navrhli dôkazy na preukázanie svojich tvrdení.

Dňa 24. júla 2004 bol určený termín pojednávania na 22. september 2004.

Dňa 7. septembra 2004 došlo okresnému súdu podanie navrhovateľa, ktorým navrhol predvolanie svedkov na pojednávanie.

Dňa 7. septembra 2004 okresný súd vyzval navrhovateľa, aby uviedol, ohľadom akých skutočností navrhuje vypočuť svedkov.

Dňa 16. septembra 2004 došla okresnému súdu odpoveď navrhovateľa.

Dňa 16. septembra 2004 okresný súd urgoval u navrhovateľa vyjadrenie, ohľadom akých skutočností navrhuje vypočuť svedkov.

Dňa 22. septembra 2004 sa uskutočnilo pojednávanie (navrhovateľ ani odporkyňa neboli prítomní).

Dňa 3. novembra 2004 sa uskutočnilo pojednávanie (navrhovateľ a právny zástupca odporkyne boli prítomní). Pojednávanie bolo odročené na neurčito, pretože zákonná sudkyňa sa cítila byť zaujatá vzhľadom na prednes a obvinenia navrhovateľa.

Dňa 9. novembra 2004 zákonná sudkyňa JUDr. D. M. vyslovila svoju zaujatosť voči navrhovateľovi.

Dňa 10. novembra 2004 bola vec pridelená na vybavenie zákonnej sudkyňi JUDr. O. T.

Ústavný súd teda zistil, že postupom okresného súdu došlo k porušeniu základného práva sťažovateľa na konanie bez zbytočných prietáhov garantovaného čl. 48 ods. 2 ústavy z dôvodu, že obdobie od 9. februára 1999 (zaplatený preddavok na trovy znaleckého dokazovania) do 21. januára 2000 (nariadené znalecké dokazovanie) hodnotí ako prietahy v konaní v trvaní 11 mesiacov. Ústavný súd nemohol akceptovať ani celkovú dobu konania, ktorá je ústavne neakceptovateľná.

Podľa čl. 127 ods. 2 druhej vety ústavy ak porušenie práv alebo slobôd podľa odseku 1 vzniklo nečinnosťou, ústavný súd môže prikázať, aby ten, kto tieto práva alebo slobody porušil, vo veci konal.

Keďže k porušeniu označeného základného práva došlo nekonaním okresného súdu vo veci vedenej pod sp. zn. 16 C 449/96, ústavný súd mu prikázal konať.

Sťažovateľ si uplatnil primerané finančné zadosťučinenie vo výške 40 520 Sk. Svoj návrh na priznanie primeraného finančného zadosťučinenia odôvodnil tak, že nekonaním okresného súdu je v stave právnej neistoty a vzniká mu škoda v dôsledku toho, že nemôže nakladať so svojimi vecami.

Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy ústavný súd môže svojím rozhodnutím, ktorým vyhovie sťažnosti, priznať tomu, koho práva podľa odseku 1 boli porušené, primerané finančné zadosťučinenie. Podľa ustanovenia § 50 ods. 3 zákona o ústavnom súde ak sa sťažovateľ domáha primeraného finančného zadosťučinenia, musí uviesť rozsah, ktorý požaduje, a z akých dôvodov sa ho domáha.

Ústavný súd vyhovel návrhu sťažovateľa a vyslovil porušenie jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy v konaní vedenom na okresnom súde pod sp. zn. 16 C 449/96 a prikázal okresnému súdu, ktorý jeho právo porušil, aby vo veci konal bez zbytočných prietáhov. Dovŕšením opatrení smerujúcich zo strany ústavného súdu k odstráneniu stavu právnej neistoty bolo i priznanie primeraného finančného zadosťučinenia vo výške 10 000 Sk ako náhrady nemajetkovej ujmy vyjadrenej v peniazoch. Ústavný súd vzal do úvahy predmet sporu, jeho zložitosť a dĺžku jeho trvania. Výšku zadosťučinenia stanovil ústavný súd najmä s ohľadom na zistené obdobie nečinnosti okresného súdu a na vyššie uvedené kritériá riešenia zisteného porušenia základných práv, pričom vychádzal zo spisu okresného súdu.

Vo zvyšnej časti ústavný súd sťažnosti nevyhovel.

Právna zástupkyňa si uplatnila náhradu trov právneho zastúpenia podľa ustanovenia § 13 ods. 1 a § 16 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 163/2002 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb (ďalej len „vyhláška č. 163/2002 Z. z.“) za štyri úkony právnej služby (prevzatie veci a prípravu zastúpenia, doplnenie sťažnosti, poradu s klientom a vyjadrenie vo veci samej z 23. novembra 2004), pričom za jeden úkon si uplatnila odmenu vo výške 4 534 Sk a režijný paušál vo výške 136 Sk, čo spolu predstavuje sumu 18 680 Sk.

Ústavný súd pri rozhodovaní o trovách požadovaných právnu zástupkyňou sťažovateľa vychádzal z ustanovenia § 36 ods. 2 zákona o ústavnom súde, podľa ktorého ústavný súd môže v odôvodnených prípadoch podľa výsledku konaní uznesením uložiť niektorému účastníkovi konania, aby úplne alebo sčasti uhradil inému účastníkovi konania jeho trovy.

Sťažovateľ bol sčasti vo veci úspešný, a preto bolo potrebné rozhodnúť o úhrade trov konania okresným súdom.

Podľa ustanovenia § 13 ods. 8 citovanej vyhlášky, ktoré upravuje výšku odmeny za zastupovanie pred ústavným súdom, ak predmet sporu nie je oceníteľný peniazmi, odmena za jeden úkon je jedna tretina výpočtového základu.

Predmet konania – ochrana základných ľudských práv a slobôd – je v zásade nevyjadriteľný v peniazoch a je nezameniteľný s primeraným finančným zadost'účením, ktoré predstavuje náhradu nemajetkovej ujmy vyjadrenú v peniazoch (§ 56 ods. 4 zákona o ústavnom súde).

Podľa § 1 ods. 3 vyhlášky č. 163/2002 Z. z. výpočtovým základom na účely tejto vyhlášky je priemerná mesačná mzda zamestnanca hospodárstva Slovenskej republiky za prvý polrok predchádzajúceho kalendárneho roka.

Podľa oznámenia Štatistického úradu Slovenskej republiky za prvý polrok 2003 bola priemerná mesačná mzda zamestnanca hospodárstva Slovenskej republiky 13 602 Sk.

Ústavný súd priznal právnej zástupkyňi sťažovateľa odmenu za tri úkony právnej pomoci, a to prevzatie a prípravu zastúpenia vrátane prvej porady, doplnenie sťažnosti a doplnenie vyjadrenia vo veci samej. Podľa takto určených kritérií sú trovy právneho zastúpenia za tri úkony právnej pomoci po zaokrúhlení podľa § 25 vyhlášky č. 163/2002 Z. z. vo výške 14 010 Sk (odmena za jeden úkon právnej služby je 4 534 Sk, plus režijný

paušál 136 Sk za každý úkon), ktoré ústavný súd zaviazal okresný súd uhradiť právnej zástupkyni sťažovateľa.

Z uvedených dôvodov ústavný rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto nálezu.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 1. decembra 2004